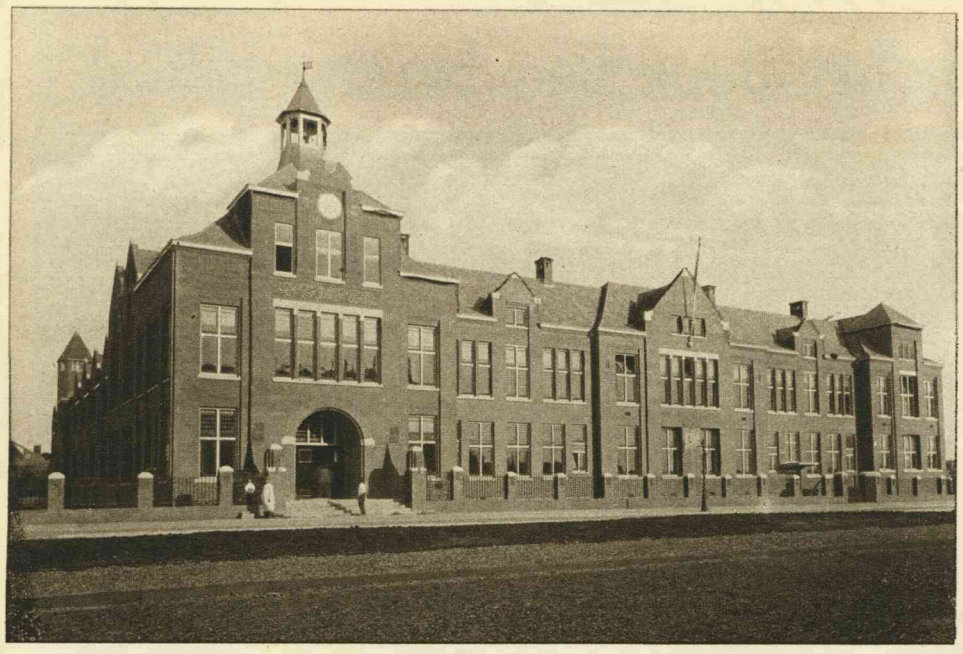

DE NIEUWE HOOGERE BURGERSCHOOL TE LEIDEN.
Extérieur van het voor eenige dagen voltooide gebouw van de nieuwe Hoogere Burgerschool te Leiden. De school, in een rustig stadsgedeelte gelegen, is geheel naar de laatste eischen ingericht en beteekent voor Leiden en omstreken op onderwijsgebied een niet te onderschatten aanwinst. *(foto Jonker.)*

PLANTENKEURING IN DEN HAAGSCHEN DIERENTUIN.
Vrijdag 10 September is in den Haagschen Dierentuin een schitterende plantententoonstelling, de z.g. plantenkeuring van de Nederlandsche Maatschappij voor tuinbouw- en plantkunde, geopend. Wij geven hierboven een foto van de groep officieele personen die bij de opening tegenwoordig waren. *(foto Kreveld)*

DE KLEINE HEELMEESTER

„Kan ik vader niet opzoeken, moeder?"

De jonge moeder keek het kind droevig aan.

„Ik weet niet waar ze hem heengebracht hebben, Rob!" antwoordde ze, „ik hoop dat de post straks nieuws brengt. Misschien ligt hij in een van de groote ziekenhuizen in stad, dan kunnen we iederen dag naar hem toegaan! En als hij niet erg gewond is, brengen ze hem wellicht dadelijk hierheen!"

„O moeder!"

De oogen van het jongetje schitterden blij. „Zou je dat heusch denken, moeder? — We kunnen best een tent voor hem maken in den tuin, zooals vader 's zomers altijd voor me doet, hè? En dan ligt hij lekker in 't zonnetje, die lieve vader en dan wordt hij gauw beter, hè moeder? — en als de kuikentjes dan uit zijn, kan hij ze net in 't hok zien loopen, hè moeder?"

De jonge moeder had het lachen bijna verleerd in de angstige maanden van haar mans afwezigheid. De tranen schoten haar in de oogen. „Ja, schat!" zei ze, het kind kussend.

Maar ze hoorden de eerstvolgende dagen niets van hem. Rob liep nadenkend rond, speelde niet meer en vroeg niet meer naar vader, sinds hij zijn moeder daarmee een paar maal aan 't huilen had gemaakt. Op een der vele lange en treurige avonden, toen zijn moeder hem naar bed bracht, vroeg hij:

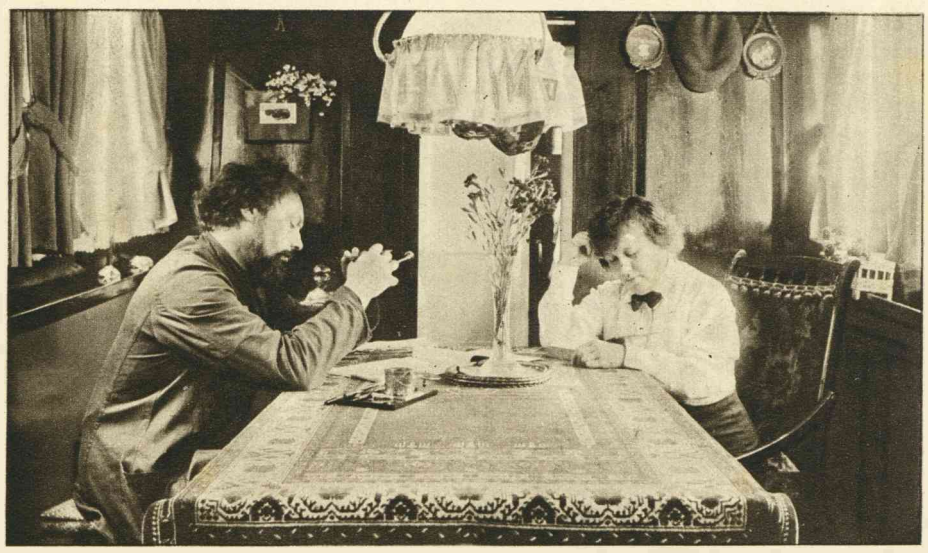
„Hoever is de stad, moeder? wel zoover als de groote school, of verder?"

„Véél verder, Robby!" antwoordde zijn moeder, „je kunt er niet eens naar toe loopen, en met den trein duurt het nog wel een half uur!"

„Kost dat veel?" vroeg Robby en keek in angstige spanning naar zijn moeder.

SPEENHOFF MET VACANTIE.
Van een onzer fotografische medewerkers ontvingen wij de aardige, hierbij gereproduceerde foto's van onzen dichter-zanger Speenhoff, die gedurende den mobilisatietijd onzen jongens in de forten en aan de grenzen reeds zooveel aangename uren bezorgd heeft. De foto's zijn vervaardigd gedurende zijn geliefkoosd verblijf in zijn pleziervaartuig. Op de bovenste afbeelding zien wij den dichter-zanger bezig met de vischsport; op de onderste zien wij hem met zijn echtgenoote in de kajuit van zijn boot zijn pas neergeschreven gedichten met een critisch oog nalezen.

„Niet zoo heel veel! Zooiets van drie kwartjes!"

„Zooals ik iedere week in mijn spaarpot krijg?"

„Ja, jongen!"

„O!" zei Robby. Hij zuchtte heel diep, kneep zijn oogen dicht en zei geen woord meer.

* * *

„Meneer! wilt u als je blieft een kaartje voor me nemen?"

De aangesprokene keerde zich verbaasd om.

„Wel?" vroeg hij, het kleine kereltje in de diepte nieuwsgierig bekijkend, „waar moet je heen, ventje?"

„Naar de stad, meneer!" zei Robby dapper, maar met een vuurroode kleur.

„Naar welke stad, ventje?"

Robby wist het niet; voor hem bestond maar één stad, de stad waar hij met Sint-Nicolaas en Kerstmis winkels ging kijken, de stad waar nu vader in het ziekenhuis lag.

„Ik moet naar vader, vader is in 't ziekenhuis in de stad, vader heeft een gat in zijn arm, of in zijn hoofd, dat weet ik niet precies!" zei Robby met groote oogen.

De meneer lachte.

„Hoe heet je, jongetje?"

„Robert Natal! Avenue Broustin!"

„Nu, ga dan maar eens met me mee!"

„Als 't u blieft!" Robby nam zijn petje af en dribbelde mee naar het loketje.

„Hier hebt u drie kwartjes uit mijn spaarpot!" fluisterde hij, toen de meneer 'n kaartje genomen had.

„Maar weet je moeder nu dat je weg bent, Robert?"

„Néé, meneer!" antwoordde Robby, vreeselijk angstig kijkend, „ik wou eerst naar vader en het vanavond aan moeder vertellen dat ik hem gevonden heb! Moeder huilt elken avond!"

„Zoo, nu wacht maar eens even!"

De meneer scheurde een blaadje uit zijn notitieboekje, schreef een paar woorden, deed het in een envelop en riep een kruier.

„Breng dat eens even naar de Avenue Broustin!" zei hij, den man een kwartje gevend uit zijn eigen portemonnaie. Robby dorst niet ten tweeden male zijn opgespaarde kwartjes aanbieden.

ONTSPANNING VOOR ONZE MILITAIREN.
Een kijkje tijdens het geblinddoekt slaan bij de onderlinge wedstrijden voor het depot huzaren te Haarlem.

DE 70-JARIGE KUNSTSCHILDER H. J. MELIS.
De Kunstkring te Rotterdam heeft voor September een eere-tentoonstelling ingericht. Ter gelegenheid van den 70 jaar geworden Rotterdamschen schilder H. J. Melis zijn de wanden gevuld met meer dan 70 stukken, deels uit particulier bezit, deels van den schilder zelf. H. J. Melis werd te Sas van Gent geboren. Verhuisd naar Rotterdam, liep hij de academie af en verwierf de Koninklijke subsidie. Zijn glansjaar wat betreft erkenning naar buiten was wel 1878 toen hij te Amsterdam de groote gouden stads-medaille verwierf en de gouden Konings-medaille. Ook in het buitenland mochten den heer Melis veel onderscheidingen ten deel vallen.

H. J. MELIS. — BIJBELLEZING.